

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru străinătate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir pe 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Nr. 11,042 Pres. 1925.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhidiecezei ortodoxe române de Alba Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: *Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.*

«Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălăsluit întru noi, și am văzut mărirea lui, mărirea ca a unuia născut de la Tatăl, plin de dar și de adevăr».

Ev. Ioan 1, 14.

Nici când n'am așteptat cu atâta dor să sosească sărbătorile Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca în anul acesta.

Aducătoare de bucurii mi-au fost aceste sfinte sărbători întotdeauna — și dela începutul păstoririi mele din prilejul lor n'am uitat a Vă trimite an de an câte-un cuvânt de învățătură, scos din inima și din dragostea mea părintească către Voi, iubii mei fii suflatești.

Dar în anul acesta așteptarea acestor sfinte sărbători mi-a fost mai nerăbdătoare, pentru că în cuvântul meu aveam să Vă împărtășesc și Vouă bucuria și fericirea nemărginită pe care a simțit-o sufletul meu învrednicindu-mă bunul Dumnezeu să vadă aievea cu ochii peștera din Viflaim, în care s'a născut Domnul Hristos, și să mă închin Lui tocmă pe locul care a fost sfințit prin nașterea Sa cea mai presus de fire din Preacurata Fecioară Maria.

Vreau să știți, iubii mei, că hotărârea pe care mi-o pusesem în suflet și pe care V'am descoperit-o din vreme și Vouă, de a călători ca să mă închin la locurile sfinte, mi-a ajutat bunul Dumnezeu să o duc la îndeplinire.

În toamna anului acestuia — însoțit de fratele meu întru Domnul, Prea Sfințitul episcop Iustinian al Cetății-Albe-Ismail din Basarabia, precum și de un număr de 160 creștini, între cari câteva zeci de preoți și călugări, apoi slujbași ai statului, doftori, адвоаți, învățători, meseriași și țărani plugari, oameni de toate stările și vârstele din tot cuprinsul țării noastre, având cu toții un gând și aceeași dorință eucenică în suflute — pornind la drum cu rugăciuni și cu cântări de evlavie

am ajuns pe pământul Țării Sfinte. Acolo ne-am oprit în sfânta cetate a Ierusalimului, unde a învățat, a pățimit și a fost răstignit pe cruce pentru mântuirea lumii Domnul nostru Isus Hristos. Cu sfilă ne-am apropiat de sfintele lăcașuri de rugăciune din sfânta cetate. Cutremurați până în adâncul sufletelor noastre de sfințenia locului am înghinchiat pe pământul de pe Golgota în care a fost înfiptă sfânta Cruce pe care a fost pironit și pe care și-a vărsat Mântuitorul nevinovatul Său sânge pentru păcatele noastre. În gânduri și simțăminte și rugăciuni fierbinți de smerenie și căință de mulțămă și recunoștință, de laudă și preamarire și de nespășă iubire s'au revărsat inimile noastre când ne-am învrednicit să atingem cu buzele piatra de pe *Slăntul Mormânt* al Domnului, de-asupra căruia candelă într'aurită par'că-au prins câte-o rază din lumina ce împrejmăuie pe Celce se ridicase din groapă în dimineața acelei strălucitoare zile de biruință a Învierii. Dar e așa de puternică năvala de simțire ce-ți răscolește sufletul în clipa atingerii de acele locuri și simți că te găsești așa de aproape de Domnul însuși, încât ai vrea să nu te mai desparți de ele. Și când totuși a trebuit să pleci, o pace dulce, o liniște binefăcătoare și o fericire pe care lumea n'treagă nu ți-o poate da, ți se așază peste suflet și-ți înseninează toată ființa. E pacea lui Hristos.

A doua zi a fost *slujbă mare* în biserica încapătoare și ticsită de lume de Sfântul Mormânt. Au slujit vre-o șasezeci de preoți și arhimandriți, vre-o zece episcopi și mitropoliți, în frunte cu Prea Fericitul patriarh Damian al Ierusalimului. A cântat cu în-suflețire sfântă corul închinătorilor noștri, condus de un preot din părțile Orașției. În valuri de rugăciune și cântare se ridica prinosul de mulțămă pe care l-am adus în numele întregului nostru popor românesc Împăratului Măririi și lui Hristos Dumnezeu nostru, care ne-a trecut și pe noi peste Golgota suferințelor și ne-a scos la lumina învierii și a libertății noastre naționale. Cu căldură am pomenit în rugăciunile noastre pe gloriosul nostru Rege Ferdinand I, bunul părinte al țării noastre, și am rugat pe Dumnezeu ca să-i țină sănătatea și să-i lungească zilele, ca în vremuri cu pace să poată conduce neamul no-

stru la tot mai mult bine și la fericire. Și pe Voi pe toți, bunii și iubii mei fii suflatești, V'am pomenit în rugăciune și cu osârdie am rugat pe Tatăl cel ceresc să nu-și întoarcă fața Sa dela Voi, să Vă ierte Vouă păcatele pentru sângele Unuia Născut Fiului Său, să Vă lumineze sufletele cu lumina adevărului Său, să Vă întărească inimile cu ajutorul Său, să Vă trimită darul și binecuvântările Sale și să îndrepteze pașii Voștri spre tot lucrul bun.

Încă în ziua aceea — era zi de Duminecă — am plecat spre *Viflaim*, unde s'a născut, Cel fără de-nceput, cum au spus prorocii, și de unde a pornit în lume acea veste minunată care astăzi din nou ni s'arată deodată cu sosirea la noi a praznicului Nașterii Domnului. Orașelul Viflaim e așezat între niște dealuri stâncoase a căror singură podoabă e smerenia minunii dumnezeiești care s'a sălăsluit acolo înainte de aceasta cu 1925 de ani. De-asupra peșterii în care s'a născut Domnul Hristos, Sfântul și Marele Împărat Constantin a zidit o biserică, pe care a împodobit-o din nou împăratul Iustinian și care și astăzi se găsește acolo. Din această biserică ne-am coborât în peșteră pe niște scări de piatră tocite de pașii milioanelor de oameni cari în curgerea vremii au venit, ca și noi, să se închine la locul unde s'a născut Domnul. Peștera e întocmită ca o biserică în care călugări de legea noastră stau cu rândul ziua și noaptea la rugăciune. La altar, deasupra ieslei în care a fost așezat în scutece dumnezeescul Prunc, ard pururea candelă de aur și argint. Acolo ne-am plecat cu toții genunchii, ca odinioară magii, apoi am cântat troparul: „*Nașterea Ta Hristoase Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței, că întru dânsa cea ce slujeau stelelor dela stea s'au învățat, să se închine Ție soarelui dreptății și să Te cunoască pe Tine răsăritul cel de sus, Doamne mărire Ție!*” și am cetit Sfânta evanghelie dela Nașterea Domnului, acolo, pe locul deasupra căruia a răsunat în noaptea cea sfântă, ca o solie pentru lumea întreaga, cântarea îngerească: „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bună n'voire*”. După rugăciune și închinare, când am ieșit afara din peșteră și din biserică, am privit dealurile și văile de unde au coborât păstorii pe care

Dumnezeu i-a învrednicit să vie, ei cei dintâi închinători înaintea Pruncului dumnezeiesc.

Tăcut și gânditor am plecat spre Ierusalim, unde, în noaptea următoare, după obiceiul locului, aveam să fac, chiar în capela dela Mormântul Domnului, sfântă liturghie, încunjurat de preoții și de închinătorii noștri. Astfel în tot decursul drumului dela Viflaim până la Ierusalim am trecut cu gândul dela *Iesle la Cruce*, făcând legătura dintre ele. Căci ieslea din Viflaim noi nu o putem înțelege decât prin crucea de pe Golgota. Nașterea Domnului își deslușește înțelesul ei prin moartea Domnului pe cruce. Răspunsul la întrebarea: „De ce a venit Hristos în lume? îl putem găsi numai pornind cu cugetul dela crucea suferințelor și a morții și întorcându-ne îndărăt la ieslea din Viflaim: „*El s'a arătat ca să ridice păcatele noastre*“ (I Ioan 3, 5). Aici e cheia pentru deslegarea „*tainei celei mari a creștinătății*“, de care vorbește sfântul apostol Pavel: „*Dumnezeu s'a arătat în trup, îndreptându-s'a în duh, arătându-s'a ingerilor, s'a propovăduit între neamuri, crezută-au fost în lume, înălțându-s'a într-o mare*“ (I Timotei 3, 16). Aici e temelul bucuriei celei mari dela praznicul Nașterii pentru toată suflarea creștinească, că Celce s'a născut în ieslea din peștera Viflaimului, a fost Fiul lui Dumnezeu, venit în lume ca să ridice păcatele noastre, să ne curățe și izbăvească de osândă lor, care ca un zid despărțitor se ridicase între noi și între Parintele nostru cel ceresc. Prin Unul Născut Fiul său Tatăl ceresc ne întinde mâna Sa izbăvitoare, ne deschide inima Sa părintească și cu iubirea Sa prefăce osândă păcatului în harul mântuirii. Iată în ce stă bucuria cea mare a Crăciunului, pentru sufletul creștinului!

După o scurtă odihnă, cu aceste gânduri în suflet am pures la sfânta liturghie, în decursul căreia am pomenit acolo lângă piatra dela Mormântul Domnului, pe toți cari au trimis daruri pe seama bisericii Sfântului Mormânt, pe cei vii și pe cei morți ai lor — ca și Domnul Dumnezeu să-i pomenească într-o împărăția Sa. La această sfântă slujbă s'a împărtășit cu trupul și cu sângele Domnului toți închinătorii noștri cari mai înainte își marturisiseră păcatele. Ceteam pe fețele lor bucuria și fericirea de a primi sfânta taină a împărtășaniei pe locul unde a fost adusă jertfa pe cruce a Mântuitorului.

Întăriți prin rugăciuni, a doua zi am pures la drum ca să vedem și să ne închinăm la celelalte locuri scumpe ori cărei inimi creștinești. Am trecut pe la *Marea moartă* care a înghițit într-o osândă cetățile Sodoma și Gomora, și am ieșit la *raul Iordanului*, unde Domnul s'a botezat dela Ioan, apoi ne-am întors pe la *Ierihon* unde Domnul a intrat în casa vameșului Zahai și i-a rostit cuvântul de deslegare: „*Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia*“, și trecând prin satul *Vitania* unde a fost casa Martei și Mariei și unde se păstrează până astăzi mormântul fratelui lor Lazar pe care l'a înviat Domnul din morți, am intrat iarăși în Ierusalim pe poarta pe

care a fost scos arhidiaconul Ștefan pe care iudeii l-au ucis cu pietri și a cărui pomenire o facem a treia zi de Crăciun.

În zilele următoare am luat drumul spre Galilea și trecând pe la *tân-tana zidită de patriarhul Iacob* din vremea veche, unde s'a întâlnit Mântuitorul cu femeea Samarineanca, am înaintat la *Nazaret*, locul copilăriei Domnului Hristos, unde „*sporia cu înțelepciunea și cu vârsta și cu darul la Dumnezeu și la oameni*“ (Luca 2, 52). De acolo trecând prin satul *Cana Galileei*, unde la o nuntă Domnul a făcut cea dintâi minune a Sa, apoi pe lângă *Muntele fericirilor* de pe care a rostit cuvântarea sa cea mare poporului, am ieșit la *Marea Tiberiadei* și străbătând prin *Betsaida*, satul de unde erau apostolii Andrei și Petru, am înaintat pe țarmul mării până la *Capernaum*, unde era sutașul care s'a apropiat de Domnul rugându-se să-i vindece sluga. Din aceste înțineri și-a ales Mântuitorul pe apostolii săi și pe acolo petrecea adeseori cu dânsii, făcând multe din minunile Sale. Nu vreau să uit a aminti că am ureat *Muntele Taborului*, unde s'a schimbat Mântuitorul la față, precum în apropierea Ierusalimului am fost pe *Muntele Maslinilor*, de unde s'a înălțat la cer dinaintea apostolilor Sai. Am intrat în *pridvorul* în care s'a serbat „*cina cea de taină*“ când a așezat Domnul taina sfinte cuminecături și am statut adâncii cu toții în gânduri în grădina *Gethsemani*. Iar după ce am văzut toate acestea, luându-ne rămas bun dela Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului, care ne-a făgăduit că ne va pomeni în rugăciunile sale poporul și țara noastră, și făcând închinarea de pe urmă pe pământul Țării Sfinte, am plecat cu corabia mai departe la *Eghipt*, unde au fugit Iosif și Maria ca să scape pe pruncul Isus de mânia lui Irod.

Dar nu pot eu să vă spun toate câte le-am văzut cu ochii și câte am simțit cu sufletul în decursul acelei sfinte călătorii. Mă mulțumesc să Vi-le spun pe acestea, ca unor iubii fii suflați ai mei, și mă bucur împreună cu Voi, cari le ascultați în ziua acestor sfinte sărbători. În tot drumul ce l-am făcut, cu cât eram mai departe de Voi cu trupul, cu atât mai aproape eram de Voi cu sufletul meu și în toate rugăciunile mele către Domnul am făcut amintire de Voi. Umblând prin acele locuri sărace, sterpe și stâncoase, adeseori m'am cugetat, cât de fericită e țara noastră, dăruită de Dumnezeu cu atâtă îmbelșugare. Și m'am cugetat mai departe, cu cât ar fi mai fericii oamenii din țara noastră, dacă s'ar întoarce cu toții la Hristos, dacă ar primi învățătura Lui, dacă ar asculta de poruncile Lui și dacă ar împlini voia Lui. O, eum s'ar înfațișa atunci cu totul altfel viața oamenilor de astăzi! De aceea nu pot încheia acest cuvânt al meu către Voi de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului decât sfătuindu-Vă să Vă deschideți inimile Voastre și să primiți înlauntrul lor pe Hristos Domnul, duhul Lui, adevărul Lui și iubirea cea către El. Fiți cu dragoste unul către

altul, iertându-Vă greșalele pentru iubirea lui Hristos către oameni. Ajuțați pe cei lipsiți și mângâiați pe cei loviți de soarte. Intreceți-Vă unul pe altul, nu în ură și în răsunări, ci în dragostea către Hristos și către aproapele.

Deodată cu aceste sfaturi părintești, vă urez din toată inima ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului, împreună cu cele următoare ale Anului-Nou și ale Bobotezii, să le petreceți cu sănătate, cu dragoste și cu bucurie și să vă învredniciți a le ajunge încă într-un mulți și fericiti ani.

Impărtășindu-Vă arhierescă Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1925

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae,

arhiepiscop și mitropolit.

Nou abonament la Telegraful Român

Cu 1 Ianuar 1926 deschidem nou abonament, la **Telegraful Român**, cu prețurile arătate în fruntea ziarului.

Ne adresăm bunilor noștri cititori, cari cred că apariția acestui ziar este o trebuință neapărată în apărarea intereselor clerului drept-credincios din cuprinsul mării patriei române, — și-i rugăm, și la acest prilej, să răspundă acest organ în cercuri cât mai largi, câștigându-i noi și noi abonați.

Invităm și pe vechii și credincioșii abonați să-și înnoască din vreme abonamentul prin mandat postal.

Numele abonatului și domiciliul, (ev. poșta ultimă), să se scrie cât mai *citeț* la adresă: Administrația **Telegraful Român**, în Sibiu.

În preseara Nașterii Domnului

Sărbătoare a *iubirii* celei nemărginite a lui Dumnezeu față de neamul omenesc, este sărbătoarea Nașterii Domnului!

Iubirea Cerului față de lume și față de om se coboară din înălțimea nepătrunsă și nestrăbătută de mintea omenescă, și ia chipul robului, pentruca omul să o poată vedea și înțui în mod vădit, real și concret, și pentruca Domnul vesnic să petreacă și să rămână în mijlocul nostru, în sfânta lui biserică, — îndreptând și conducând pe om pe calea care conduce cu succes și siguranță popoarele la perfecțiune și fericire vremelnică și veșnică.

Iubirea Cerului se inaugurează în lume prin cântarea îngerească: „*pe pământ pace și între oameni bunăvoie*“; se întronează pe pământ prin blândeți și smerenie, și stăpânește prin îndurare și iertare, prin îndelungă răbdare și prin jertfa de pe cruce a Celuiui, Care a zidit și Care susține toate.

Irod nu voiește să înțeleagă taina cea mare a iubirii celei nemărginite a lui Dumnezeu față de neamul omenesc, — și taie și omoară pruncii de doi ani și mai în jos, — cu scopul, ca să omoare și pe Celce s'a născut mai înainte de toți vecii.

Fiarele au viziunile lor și paserile au cuiburi, iar Fiul omenesc, Fiul Celuice stăpânește toate, Domnul Cerului și al pământului, nu are pe pământul creat de Dânsul, unde să-și plece capul.

Palatele pământești nu voiesc se adăpostească la Naștere pe Domnul Cerurilor, nu-L ascultă și nu voiesc a-L băga în seamă în decursul vieții și activității Sale dumnezeiești, desvolate pe pământ în ochii și în fața omului.

Orbii văd, schiopii umblă, bolnavii se tămăduiesc, morții înviază prin credință în Domnul și în Celce L'a trimis, și prin îndurarea cea nemărginită a Domnului față de ceice ascultă și primesc cuvântul Lui; dar stăpânii pământului și oamenii «lumi» caută mânturii mincinoase, li vând și L-răstignesc pe cruce, ca să se plinească cuvântul cel veșnic al Domnului, și prin moartea și învierea Lui cea de a treia zi, să se dea întreg neamului omenesc posibilitatea și capacitatea de a se deslășui de legăturile și lanțurile morții.

Omul restignește și omoară pe Cel ce i-a dat lui viața; dar Viața și Creatorul vieții răstoarnă piatra mormântului cea pecetluită cu peceti de mâni omenești, ca cu atât mai strălucit să lumineze cu lumina lumină a învierii, și ca în această lumină vecinic să petreacă și să rămână Domnul Cerului pe pământ prin sfânta lui biserică, — și vecinic să reverse bogatele sale daruri asupra credincioșilor, cari ascultă și păzesc cuvântul Lui.

Veacuri multe au trecut unul după altul cu sborul vecinicii, de când-îubirea cea nemărginită a Cerului, prin nașterea Domnului, a vestit lumii «pace și între oameni bunăvoie». Veacuri multe au trecut, de când s'a inactivat biserică Domnului pe pământ cu bogatele ei daruri.

În deplină lumină strălucește de năou sprezece veacuri peștera din Vifleemul ludei, pentru că Domnul Cerului și al pământului este Celce s'a născut dintr'ansa.

Multe bunătăți au izvorât din această peșteră; de aceea ne bucurăm de Nașterea Domnului și dorim, ca bucuria noastră să fie deplină.

Uitam azi de orice necaz, griji și suferințe lumească, — pentru că putem

privi cu ochii credinții noastre pe Domnul cerului și al pământului, îndulcindu-ne de bunătățile aduse de Dânsul și revărsate asupra noastră prin sfânta Lui biserică.

Dar bucuria noastră nu poate fi completă când știm, că în unele părți idei contrare învățăturilor evangheliei Domnului, au început să înstrăineze omenimea de viața ideală creștină, care înalță și ridică pe om din marea vieții și viforului ispitelor, și care îl face, ca trăind pe acest pământ, să simtă plăceri și bucurii ideale proprii numai cerului.

Încă sfântul apostol Pavel a făcut observarea, că filosofia păgână conține multe învățături, cari pot corupe pe oameni, și chiar pentru aceasta ne învăță: «vedeți să nu vă amăgească pe voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă după obiceiul oamenilor, după stăcheile lumii, ear nu după Hristos». A fi cu priveghere și cu atențiune, ca să nu se răspândească în mijlocul poporului nostru idei și învățături greșite, sântem datorii cu atât mai mult, cu cât acestea sânt de regulă îmbrăcate într-o formă seducătoare și înveșnicează ușor.

În decursul veacurilor biserică Domnului a prăstimpinat cu succes aceste curente periculoase, pentru că «Domnul este cu noi».

Ne închinăm astăzi și în vecii vecilor Nașterii Domnului. Luăm duh sfânt din lumina și viața cerească, ce se arată azi neamului omenesc prin Nașterea Domnului.

Ne închinăm astăzi acestei nașteri; și închinându-ne, ne dăm seamă despre credința noastră în divinitatea Lui și în divinitatea sfintei Sale biserici, și declarăm solemn, că sub conducerea ei voim și stăruim a ne continua calea și mersul spre perfecțiunea creștinească și prin aceasta spre bunăstare și fericire vremelnică și veșnică.

La Bibliotecă Arhiepiscopială din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

Tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dnii Ioan Mețianu, arhiepiscop și mitropolit. Preț la legat 30 Lei plus porto poștal 5 Lei.

În jurul Vifleemului cerește

De sfintele sărbători ale Crăciunului, creștinii pelerinază la Vifleemul cereșc.

Se strâng în jurul lui întregă creștinătatea. Când s'a născut Hristos în ieslea dobitoacelor, erau câteva ființe în preajma Lui.

Blande animale l-au încălzit cu suflarea lor. Pasiunile omenești sânt mai rele decât fearele sălbătice. Acestea ne țin departe să nu ne putem apropia de El.

Hristos a venit la noi și a luat chipul nostru să ne arate cum să ne luptăm și să biruim pe vrășmașul nostru.

Și acelaș vrășmaș ne ridică ca să nimicească fiecare generație care vine pe lume.

Puterea lui nu slăbește desigur, sânt aproape două mii de ani de când Hristos lucrează la opera mântuirii neamului omenesc.

Dar aceasta nu e pricină de slăbire a curajului creștinesc.

Sânt spitale și știință medicală și totuși boalele istovesc sănătatea oamenilor. Și curg ape curățitoare și nu pot spăla toate murdăriile omenești.

Religia creștină vindecă ranele și alină suferințele din lume. Au fost vremuri și mai rele când, oamenii credeau că mântuirea ne poate veni și pe alte căi. Ba poneșluiau că religia aduce mai multe rele decât bune. Răsboaie religioase, prigoniri, groază, tulburare a conștiinței, fanatism și foc. Dar aceste mahniri sufletești nu obăresc de la Dumnezeu, care pune mila înaintea dreptății și iertarea înaintea dreptei pedepse.

Dar religia stă deasupra și strălucește deși ochii multora nu o văd. Dincolo de ceață, care ne învâluie e Dumnezeu care chibzuește la îndreptarea sorții omenești.

Noi trăim într-o epocă științifică. Ignoranța și semidocismul nu se mai pot tupila, nici să stea cu obrazul învalat.

Știința adâncă a scotocit toate ungherele, a dat peste lumile infinite. Și au venit pe urma ei invențiile și s'a sporit confortul vieții.

FOIȘOARA

Iosif și Maria

Unui prieten

De pe-un drum bătut de vântul zilelor înfrigorate
Osteniți, cu gânduri bune, poposiră amândoi...
Își găsiră loc de odihnă în o peșteră tăcută:
Adăpost din vremi bătrâne, cu o iesle, pentru bol.

Și aci în miez de noapte, cu un cer spuzit de stele,
A născut Maria pruncu, zilele s'au implinit...
Iosif îl privea cu ochii plini de căldură bucurie,
Eor Maria, fericită, îi zimbău necontenit.

Nu departe erau turme, străjuite de păstorii
Minunați de gâsduirea ingerului vestitor,
Că în ieslea învecinată s'a născut din Precurata
Fiul Domnului și al lumii veșnicul Mântuitor.

Minunați... dar, când văzură prin văzduh un stol de îngeri
În rotiri fermecătoare lăudând pe cel de sus
Și vestind cu glas de aur pacea lumii născuțite,
Turmele le părăsiră și la peșteră s'au dus.

Acolo li găsiră'n iesle, alintat de raze calde.
În genunchi căzând alene se închină, și apoi,
Fericiri că îl văzură cel dintâi, cu veselie
Au plecat la datorie, lângă turmele de oi.

De o stea conduși veniră moști din depărtări
trădite,

Aur, smirna și tămâie să-l aducă lui în dar,
Iosif și Maria mamă îl primiră cu iubire
Și cu zîmbete pe buze, în locașul solitar.

În o peșteră smerită s'a născut Mântuitorul
— Vifleemul n'avu casă primitoare pentru al lui, —
Și azi suflă cernite, înimi fără de prihană
Pregătesc locaș de cinste pentru fiul omului.

Prietene, robii de valul vieții dulci și hematoare,
Ce clădești din vechime în tînchinel stăruitor,
At în inima ta scumpă o cameră primitoare
Pentru cel ce vine astăzi să te mântuie prin har?

Aur, smirna și tămâie îl aduci și tu odată,
Și ca maghiul din vechime îl tînchinel stăruitor,
Nu alergi măcar acum la biserică smerită
Să-l primești ca pe un frate, cu închinare de păstor?

Lasă visurile clipei, șoapta tălcuită a zilei,
Vino la altar cu mine să cântăm cântarea lui:
E un imn sublim de slavă, ce te scoate din mocirlă,
Te ridică la lumină, biet copil al nimănui.

Șercaia, 25 Decembrie 1925.

Vasile Stoicanca.

Datinele poporului german la sărbătorile Crăciunului

Poezia populară germană își află cea mai potrivită expresie în obiceiuri, cărora poporul german și azi se pleacă... Dacă cercetăm istoria acestor datini, aflăm că obârșia lor este de căutat în diferite veacuri.

Cele mai multe din ele își au începutul din vremi întunecoase, pe când domnea încă păgânismul.

Fiind zeii germanilor vechi, în majoritate, zei ai naturii, așa și obiceiurile populare își datoresc nașterea unei vieți a poporului în strânsă legătură cu natura. Unele datini germane seamănă cu ale altor popoare. Psihicul poporului german, se destăinuiește foarte evident în datinile lui.

Pământul este înghețat cu totul. Iarna a întins asupra lui pânza morții. Viscole înfuriate cuturează țara. Frunze uscate și mai târziu fulgi de zăpadă își fac jocul în văzduh. Aceste fenomene au contribuit la nașterea credinței în spirite. Poporul german povestește și astăzi despre dna Holle, care-și scutură patul, ceea ce provoacă ninsoarea; deasemenea și despre vânători săbăciți cari, când trec prin văzduh la vânat, pricinuesc viscole îngrozitoare.

Progresul științei n'a putut domestici bestialitatea omenească. Istoria universală de zece ani din urmă ne face să ne rușinăm de rezultatele progresului științelor.

Religia, care cultivă conștiința și o disciplinează e singură în stare să repareze relele din lume. Dar nu o religie numai esterioră prefăcută, ci religia care crează armonia interioară și ne înalță către Dumnezeu.

Știința a acordat credit religiei într-o cât ea n'a putut face lumea morală.

Știința stabilește chiar minunate reguli de conduită, dar religia este care ajută pe om să le pună în practică.

Religia însă trebuie să fie activă, înțreținută în împlinirea acestei vieți. Înomenirea divină are această semnificație realistă a religiei. T. S.

Sesiunea Sfântului Sinod

Sf. Sinod s'a întrunit în sesiune ordinară la București, pe ziua de 15 Dec. când a fost deschis de I. P. S. patriarhul Miron Cristea, în prezenta Ministrului de culte dl. A. Lapedatu.

I. P. S. S. patriarhul Miron Cristea, ca președinte a amintit în cuvântul de deschidere evenimentele mai importante petrecute pe terenul bisericesc dela ultima sesiune sinodală încoace. Astfel a vorbit despre înființarea patriarhiei și despre instalarea I. P. S. Sale în scaunul patriarhal, despre participarea reprezentanților bisericilor ortodoxe surori la această ceremonie, apoi despre comemorarea împlinirii alor 1600 ani dela primul Sinod eumenic, precum și a Sinodului din 1642 dela Iași.

Dintre lucrările Sinodului, pe lângă aprobarea retipăririi câtorva cărți rituale, amintim delegația dată I. P. Sf. Mitropolit Nectarie al Bucovinei de a aranja situația bisericii ortodoxe din Liow, care stă din timpul stăpânirii austriace sub jurisdicția bisericii bucovinene. Sesiizat de o adresă a Societății ortodoxe a femeilor române, Sf. Sinod s'a ocupat și cu înființarea unui episcopat ortodox român pe seama creștinilor noștri emigrați în America. După rapoartele din ziare, chestiunea aceasta ni se pare nepotrivit tratată din partea Sf. Sinod, care nu avea elemente necesare de informație, ca să o fi putut rezolvi. Ar fi regretabil ca să se facă un pas greșit și din punctul de vedere al intereselor bisericești, ca și din punctul de vedere al reprezentării bisericii noastre între multe confesiuni din Statele unite ale Americii. La timpul său vom mai reveni asupra acestei chestiuni.

În privința sferei de jurisdicție a preoților militari s'au ivit două păreri. 1. Preoții militari să se mărginească exclusiv la serviciul din cazarmă; 2. Ca ei să facă servicii religioase familiilor ofițerilor și fără de cazarmă. Astfel s'a dat chestiunea în studiu unei comisii, care va avea să prezinte raport și propuneri.

P. Sf. episcop militar Stroia a făcut propunerea, pe care Sf. Sinod a primit-o, să se în-cuviințeze ca normalității să poată fi hirotoniți în baza unui examen și să se intervină ca în privința serviciului militar să fie considerați ca și seminaștii.

Dar chestiunea cea mai urgentă a fost cea a atitudinii unor credincioși din Basarabă față de modificarea Calendarului. În privința aceasta Sf. Sinod a dat următoarea hotărâre adusă și la cunoștința publicității:

Comunicat

Cu privire la chestiunea calendarului îndreptat, adus în discuție în această sesiune sinodală de către o delegație basarabeană, se comunică către știința tuturor ca:

Sf. Sinod păstrează în totul calendarul îndreptat de Patriarhia Constantinopolului, care rămâne obligator pentru toți credincioșii ortodocși din întreaga Românie.

Iar pentru lămurirea acestei hotărâri se adaugă următoarele:

1. Acest calendar nu este nici apusan (catolic) nici protestant, ci este calendarul nostru vechi, Iulian, îndreptat în înțelese ortodox și n'are nimic comun cu celelalte calendare ale altor biserici (confesiuni), decât mișcarea corpurilor cerești: soare, lună, pământ și măsurile mișcării acestora, pe care nu le-au făcut nici nemții, nici rușii, nici grecii, nici românii, ci le-a croit Dumnezeu și că prin urmare sânt deopotrivă pentru toți oamenii și pentru toți creștinii de pretutindena.

2. După socotile astronomice, făcute de învățații creștini cari pricep lumea stelelor de pe cer, calendarul îndreptat este mai bun decât cel Gregorian al apusenilor.

3. Calendarul nostru îndreptat cuprinde fără știrbire întreaga rânduială a zilelor și sărbătorilor sfinților noștri ortodocși și a tuturor praznicilor împăreștești, precum și vechia păcălie ortodoxă așezată în trupul calendarului îndreptat, fără a se schimba slujbele sfinților, posturile, sau hotărârile Sf. Sinod eumenic dela Niceea cu privire la prăznuirea Sf. Ivieri. Pentru aceea calendarul îndreptat este primit cu încredere și cu dragoste în toate părțile țării, și chiar în Basarabia unde astăzi unii răi voitori se încearcă a aduce turburare în norod.

4. În dorința de a se vedea această chestiune lămurită și pentru norodul basarabean, Sf. Sinod hotărăște ca Prea Sfinții vlădici din eparhiile Basarabiei, să trimită o Scrisoare pa-

storală, prin care să se arate clerului și norodului folosul calendarului îndreptat față de cel de până acum.

6. În acest scop, chiriarhiile vecine ale Moldovei, precum mitropolia din Iași și cea a Bucovinei, cum și episcopia Romanului și cea a Hușilor, să trimită misionarii lor destoinici, cari să ajute clerului basarabean în munca ce trebuie pusă pentru domerirea norodului.

6. Să se pună la îndemână clerului din Basarabia toate tipărișurile ce au apărut întru sprijinirea calendarului îndreptat prin celelalte eparhii din țară.

7. Ministerul de interne este rugat să binevoiască a da prin organele administrative, județene și comunale, tot sprijinul cuvenit, îndemnând pe autorități să dea pildă poporului mergând înseși la biserică și îndemnându-l și lămurindu-l, sprijinind clerul în această a sa datorie, înmoiedecând orice fel de petreceri din zilele de sărbători după stilul vechi.

8. O asemenea mijlocire să se facă și către ministerul instrucțiunii spre a îndemna corpul învățătoresc să dumerească norodul și să privegheze ținerea sărbătorilor prin sate după calendarul îndreptat, mergând regulat cu elevii la biserică.

9. La fel să se ceară asemenea sprijin și ministerului de război.

10. Sf. Sinod roagă în scris pe toți capii partidelor politice din țară, să binevoiască să nu mai îngăduie aderenților politici, ca în campaniile și frământările electorale și politice să turbure poporul cu chestiuni bisericești, cum de pildă să întâmplat în chestiunea calendarului îndreptat, ci respectând cu toții măsurile autorităților superioare bisericești să sfătuiască poporul la supunere și ascultare.

11. Pe cei nedumeriți și lesne amăgiți de felurile «glasuri ademenitoare» ale tuturor celor ce nu doresc liniștea țării noastre, rugăm clerul, adunările eparhiale și pe toți oamenii cu învârtură ai neamului nostru, să-i dumerească în toate prilejurile, și să-i îndemne cu drag și cu blândețe să primească îndrumările ce vin dela Sf. Sinod din București, precum în chestiuni de credință așa și în chestiunea calendarului îndreptat întărindu-le în același timp și conștiința națională cum se cuvine unui popor trăit mai mult de un veac sub stăpânirea străină.

Doar chestiunea aceasta în legătură cu neliniștea unor cureuri basarabene, să fi motivat convocarea Sf. Sinod în sesiune extraordinară. Altfel n'am putea înțelege, de ce s'a fi lipsit ierarhii dela scaunele lor, tocmai în presjma sărbătorilor Nasterii Domnului, când e mai consult să rămână acasă pentru a fi la îndemână credincioșilor și a lua măsurile necesare în vederea sfinților sărbători, fără a uita că și ierarhii au nevoie de a-și face pregătirea duhovnicească înaintea sfântului praznic.

În vremurile vechi, poporul, pentru a câștiga prietenia acestor spirite, dădea mese mari în onoarea lor.

Între obiceiurile de Crăciun joacă însemnat rol poamele. Așa, d. e. mărul, pe care tinăra și vicioasă zeiță Idun îl oferă zeilor, dăruindu-le acestora tinerețe veșnică, este dedicat soției zeului Votan, numită Freia sau Frigga, ear nuca ascunde pe fugara zeiță a verii în contra iernii nimicitoare. Ambele fructe sânt foarte des amintite în poveștile germane. În noaptea lui Toma (21 Dec.) tinerimea taie un măr în două și numără simburii dintr-o jumătate. Dacă aceștia sânt divizibili cu doi (adecă dacă sânt cu cu soț), înseamnă nădejde de căsătorie în curând, — în caz contrar, nu.

În spre seara Crăciunului se înjumătățește o nucă, se așează în ambele jumătăți câte o lumină aprinsă și într-una din ele numele persoanei iubite sau împrietenite. Dacă se apropie «corăbiile», crește prietenia, dacă nu înseamnă că prietenia se sfârșește.

Mari sânt superstițiile din timpul celor 12 nopți, în care poporul încearcă a ridica vălul viitorului, pentru a cunoaște lucruri ascunse. De obicei, aceste 12 nopți se așează în răstimpul dela 24 Decembrie și 6 Ianuar.

În unele ținuturi germane cad în alt timp: în Silezia înainte de Crăciun, în Mecklenburg

înainte de 1 Ianuar. În «este nopți poate ajunge omul chiar milionar; însă, deoarece se crede că diavolul este mijlocitorul acestei bogății, ei are să fie implorat. Trebuie ca omul să se fâgăduiască diavolului, altfel este expus pericolului de a fi răpit de satana. Cine se mulțumește cu mai puțin și nu dorește averi mari, poate deveni ușor om fericit. Diferite datini dau cheia acestui lucru. Dacă le întrebuițează omul bine, aduc mari avantaje pentru casă și curte, bucătărie și pivniță. Pomii pot fi siliți să aducă roadă multă. Pentru aceasta se împletesc cu funii de paie, ear servitorii joacă cântând în jurul lor. Cireșului singur i se cuvine un loc deosebit în aceste datini. Lui i se adresează o cerere deosebită. În noaptea Crăciunului se apropie de el, îl ciocănește cu degetul și-i zice: Sus pomule, azi e noaptea sfântă, adu roade mai multe ca ori și când!

Poporul crede că în curtea diavolului sânt strigoi, cari cauzează boale și nenorociri oamenilor. Pentru a cunoaște acești strigoi, oamenii se foloseau de un simplu mijloc. Taiu miez de soc în felii, le muiau în oleu, le aprindeau și le lăsu să plutească într-un pahar de apă. Astfel în noaptea de Crăciun puteau să vadă, la lumină galbui, pe toți fermecătorii și strigoi.

În valea Lech-ului se crede alt fel. Dacă cumva reușește a furia în părul cuiva un fir

de trifoi cu patru frunze, acela poate vedea pe supușii necuratului în biserică, cu dosul către altar, șezând la liturgia din noaptea Crăciunului.

În Bavaria: în ziua de Ispas, se face un scaun pentru muls. Scaunul este din lemn de brad; i se scot cele trei picioare și cine merge în noaptea de Crăciun la biserică cu această scândură și privește prin găurile picioarelor, vede strigoi satului șezând cu spatele către altar.

Pentru a se putea apăra de strigoi, acela care îi vede, trebuie să aibă la sine rădăcina unei plante (a lui sf. Ioan), greu de aflat.

În cele 12 nopți, fetele aruncă ghetă și pan-tofi peste cap, cu spatele către ușă fiind, și dacă obiectul aruncat cade cu vârful înspre ușă, fata se va mărita în anul ce vine.

Fetele cred, că și cocoșul le poate proci în aceste nopți. Dacă o fetiță trece într-una din aceste nopți pe la cotețul găinilor, bate de trei ori în ușă, și cocoșul trezită dă un sunet, aceasta înseamnă, că în anul viitor o va împo-dobi cununa de mireasă; ear dacă în locul cocoșului se aude o găină, fata va rămânea nemăritată întreaga-i viață.

Piumbul lenes joacă deosebit rol în credința poporului, în deosebi în Germania de nord. La flacăra unei lumini se topește piumb și se

Colindele noastre.

Cu săptămâni înaintea sfintelor sărbători ale Nașterii Domnului și ale Anului nou ritualul bisericii noastre ne pregătea sufleteste pentru zilele acestea. *Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L!*

Poporul nostru, în prezajma sărbătorilor face și astăzi pregătiri pentru întâmpinarea Domnului. Bogata noastră literatură de colinde, de cântări de stea, de orații întocmite pentru a preamări Nașterea Domnului, toate acestea preocupă sufletul său. Frumoasele datini *Steaua, Plugușorul, Vifleemul, Irozi, Capra, Turca*, etc. pun în febrilă mișcare viața țaranului român.

Mi-aduc aminte, cum învățam colindele, cum căpeam steaua din anul trecut și ne ascutam glasurile, spre a sărbători cu vrednicie pe Hristos, care din ceruri a coborât pe pământ pentru mântuirea noastră.

Cât farmec are Crăciunul cu vechile sale datini, cu frumoasele colinde, care se rostesc în aceste zile sfinte.

În timpul din urmă se părea că datinile dela Crăciun ar fi eliminate din viața poporului nostru. La intelectuali s'a introdus așa numitul «Pom de Crăciun», nu numai în familii, ci și în instituțiile culturale la internatele de fete, la căminurile de copii, în festivitățile școlare, la orfelinate ș. a.

Fac impresiune asupra sufletului plâpând al copilului luminițele aprinse, hărțițele colorate, jucăriile grupate sub pom, darurile ce se împart cu acea ocazie, — ele înse sunt străine de sufletul lui. În familia părinților săi, în satul său, el la Crăciun, a văzut alte obiceiuri, a auzit colindele pline de poezie la Nașterea Mântuitorului, a văzut cum copiii umblau cu steaua, cu Viflaumul, a văzut Craii dela răsărit cu discursurile lor caracteristice, a văzut Irozi, s'a trezit cu aceste frumoase datini, care acum se reimprospetează în mintea și inima lui.

În era ungurească primăriile comunale din Ardeal au interzis formal colindele noastre, sub pretext de «siguranță publică».

Preoțimea din satele mestecate cu sași ne poate spune lucruri interesante. La orașe datinele dela sărbătorile Crăciunului au dispărut mai cu totul, nici canturul cu icoana Nașterii nu mai umblă.

Am citit în zilele din urmă că în Iași s'a constituit o societate cu scopul de a introduce din nou datinile vechi dela Crăciun: Colindele de sub fereastră, Plugul, Vifleemul, Irozi, Capra etc. Să dea Dumnezeu, să revenim și în cercurile intelectualilor la datinile străbune.

Cât poezie e în Colindele noastre. Poporul nostru la Crăciun, în colindele sale, nu poate interpreta pe Domnul fără flori. Refrenul colindelor la fiecare strofă: *Florile dalbe.*

Scena se petrece în ieslea dela Vifleem. Acolo e frig, acolo e întunec. Florile aduc veselie, lumină:

Ma dusei pe-o cărarașă,
Întâlnii o albiușă,
Albiușă strângea flori,
Florile se făceau ceară,
Ceara se făcea lumină,
Luminile se aprindea,
Sfânta Marie râdea;
Luminile se stingeau,
Sfânta Marie plângea...

Sufletul poetic al poporului umblă pe câmpul inverzit, unde albina trece din floare în floare, de acolo își ia începutul ceara, din ceară se fac luminile, care se aprind, ca să rădă și să se bucure Maica Domnului, și să se intristeze când ele se stâng.

Păstorii din jurul Vifleemului, în colinda poporului, se întâlnesc și se sfătuiesc să adune flori, să facă cunună și să o ducă lui Hristos, spre folosul lor sufletesc.

Așa întâmpină plugarul nostru român pe Hristos. *M. V.*

A apărut

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1926

Se vinde la **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ** în **SIBIU**, și la alte librării. — La cererile prin **MANDAT POȘTAL** se va adăuga 5 Lei pentru porto și recomandat.

Nr. 10958 Pres.

Comunicat

Se aduce la cunoștința cucernicilor preoți, că pentru prelungirea carnetelor cu reducere pe C. F. R. am făcut intervenție atât la Ministerul Comunicațiilor, cât și la Ministerul Culeților în mai multe rânduri încă din vară, n'am primit însă nici un răspuns. — Cucernicii preoți sunt rugați să nu mai înainteze nici o cerere și întrebare în privința aceasta, având așteptarea instrucțiunile necesare din partea Consistorului.

Consistorul arhiepiscopesc.

O carte de mare preț

(Fr. W. Foerster: Hristos și viața omenească, partea I, în românește de Nicolae Colan, Trad. autorizată.)

Cine este Foerster o știe cititorul român ardelean. Nu este un scriitor necunoscut. «Cartea vieții» are mai multe ediții în românește și a răspândit mult bine, prin seminarii și prin familii.

Cursurile sale dela universitatea din Viena, München și Zürich au fost și sunt mult cercetate. Că s'au găsit unii studenți universitari să fluere, să hudească, atunci când Foerster rostea adevăruri, de cari era pătruns, înainte și în decursul războiului, nu este a se încreta la răboj în detrimentul scriitorului orator. Foerster a făcut marturisiri de credință, analizând stările din Germania sau stările Europei «creștine», irrelevant dacă cutăror studenți «patrioți» exaltați, le place sau nu le place adevărul. Adevărul ustură de multe ori.

Citiți adevăruri mari, vitale, în «Etica» sa «politică». («Politische Ethik und politische Pädagogik», ediția a 4 a «creșterii spre cetățenie»). În românește încă nu o putem citi, cutoate că o astfel de carte ar trebui să umble din mână în mână și să deschidă ochii celor orbi sufleteste. «Etica politică» ar fi foarte cu cale să fie un fel de Biblie a omului politic din zilele noastre, fiindcă analizează adânc legătura între etică și politică și găsește salvarea din impasul grozav al zilelor noastre în aducerea în consonanță a Bibliei, cu normele ei etice și a vieții politice. Cartea e de 525 de pagini, dar ori cât de voluminoasă să fie, cu toată scumpetea de hârtie, ar trebui să o îndrăgim și noi, fiindcă ne oferă razim sufletesc, fiindcă este un sfetnic însemnat.

* 264 pagini, Sibiu, Tiparul Tipografiei Sătanului, 1925, 50 de lei.

toarnă în apă rece, formându-se astfel diferite figuri, din care lumea vrea să-și citească viitorul. Aceasta se face de obicei în noaptea de Anul nou.

Vrednic de amintit este călărețul sur, la șvabi. Acesta este un flăcău, călare pe un cal închipuit, care este un par în care este înflăntat un cap de cal, ear de piept are legat un ciur.

Așa aleargă din casă în casă, îndemnând pe copii să zică diferite rugăciuni. —

Cele mai multe dintre aceste datini se trag din cultul germanilor vechi, preamărit în poezia populară.

Puținele rămășițe ale vechilor obiceiuri dispar însă din zi în zi. Lumea cultă de astăzi își bate joc de «superstițiile» poporului incult; — totuși multe voci se ridică și pretind păstrarea datinelor vechi, ca a unor comori scumpe. Această pretențiune este justă, căci un popor până atunci își păstrează caracterul său special național, până când datinele strămoșești li rămân neatinse și neinfluențate cu totul de străini.

Dr. N. Terchila.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Isus Hristos și viața religios-morală a minierilor

de Pr. Ioan Duma

(Stăruit)

Să nu ne înșelăm. Între împrejurările de astăzi, când sufletul maselor se aseamănă cu apa unui râu ce s'a revărsat și, săpându-i canalele de scurgere, li așteptăm retragerea în matoșă, — toate acestea nu ajung. La muncitorul industrial oboseala celeilalte părți a dualismului omenește își reclamă partea sa: lucrul mâinilor sale așteaptă să fie și el rostit.

Munca și produsul ei trebuie încadrate în orânduirile religiei creștine, și această așezare trebuie trecută, strecurată și în conștiința muncitorului. El să știe că munca nu este nici apăsătoare, nici povară unei singure tagme sociale, dimpotrivă: «Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez» (Ioan 5, 17, «Omul (deci omenește) se naște pentru trudă, precum fiul fulgerului (paserile) se ridică spre a sbura» (Iov, 5, 7), — și precum felurite sânt straturile văzduhului și înălțimile în cari se rotesc paserile cerului, așa sânt variate și sferile de activitate ale oamenilor. Lucrul principal este convingerea de-a spre generalitatea muncii, și ar trebui să fie și plăcerea, buna dispoziție, iubirea cu care lucrăm. Insuși Hristos Mântuitorul «chipul robului luând»

(Filip. 2, 7)) a lucrat în toate zilele vieții sale de dimineață până seara, iar «noaptea petrecea în rugăciune» (Luc. 6, 12). Activitatea Mântuitorului a spălat stigmatul rușinei, care denonora pe muncitor, după concepția păgână. Isus a înobilat munca, sfințindu-o, împrumutându-i un cuprins de mângâiere, împlinind vorbele înțeleptului Sirah: «Viața celui îndestulat lucrător se va îndulci» (Sir. 40, 20). Trebuie să se știe, că munca aduce rezultate fericite numai când se face în numele Domnului, după cum ne arată pescuitul cel bogat, istorisit de Evangelistul Luca (5, 5): «Învățătorule, toată noaptea ostentindu-ne nu am prins nimica, dar după cuvântul Tău vom arunca mrejele, — și nu mi mai puteau să le tragă de multimev peștilor» (Ioan 21, 6). Munca ordonată, conștientă, învrăstă de împlinirea tuturor datinilor noastre către Dumnezeu, după vorba sfintei Evanghelii: «Pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați» (Matei 23, 23), — o astfel de muncă este rodnică. Sfânta Scriptură ni-a statornicit până și atitudinea față de muncă și de produsele ei, arătând «că toate bunătățile câștigate cu lucrul «celor cuvioși întru bunătați», ear celor păcătoși întru rele, se vor întoarce (Sir. 39, 33). În munca aceasta se va binecuvânta omul, ea onorează pe cel ce o face.

Este cu totul necesar apoi, ca muncitorul să aibă dragoste de lucrul pe care li săvârșește,

Din sirul numeroaselor cărți ale lui Foerster «Politica mondială și conștiința mondială», «Etica politică aplicată» — de după război, d. e.) face parte și lucrarea de față, tradusă la noi de dl profesor dela «Academia Andreiană», Nicolae Colan.

Dela început: frumoasă problemă și a pus dl Colan. A răspândi o astfel de carte în cercul cât mai larg de «intelctuali» este o misiune vrednică de toată lauda.

Pedagogul recunoscut caută în cartea aceasta să se apropie și mai tare de noi.

În prefață ne lămurește Foerster că dorința lui este «de a înfățișa cât mai simplu omului modern adevărurile fundamentale ale creștinismului», și să «răte», «cum problemele și conflictele vieții omenești, înțelșe în toată adâncimea lor, nu indică decât o singură desegare: cea creștină».

Cartea de față a scris-o mai cu seamă pentru cei ce s'au instrăinat și pentru tineret, ca să aibă ce medita, în zilele noastre, când omul este «prisonierul unui egoism spasmodic și al unei necredințe într-o lume mai înaltă».

O seamă de spirite superioare au descris atmosfera epocii în care trăim, în culori vii, elocvente (un Bergson, Lavisse, G. le Bon, Doumic, Bourroux, Tagore, Wells, Eucken, Nansen, Ferrero, etc.) ridicând degetul doi-nor și vorbind conștiinții omenești, prevenind prăpădul din apocalipsă, dacă nu revenim la normele etice, sănătoase, cîri singure ne mai pot salva, — între aceste spirite ocupă Foerster un loc de frunte, ca nobil combatant.

Citiți caracterizările epocii noastre și spuneți dacă n'a nimerit, de cele mai multe ori, cuiu'n cap, cum s'ar zice, «Spiritul e sluga animalului» din noi, constată cu amărăciune; e primejdia civilizația dacă perseverăm pe cărarea apucată — singura mântuire este să ne desăbărăm de Erosul cel pământesc și să ne apropiem de Erosul cel cereș, să ne ridicăm sufletește, înțelegând iubirea superioară, lipsită de vulgăritate vieții terestre. Dumezeirea singură ne «scapă de fleacurile, grile și contradicțiile omului, care nu și vede decât până la vârful nasului» (pag. 132). «Un echilibru clar (în viață) nu se poate statornic decât prin supunerea senzațiilor față de spiritual — fără a înțelșe prin aceasta sila unui ascetism exclusivist» (37).

În «Erosul cereș» vede Foerster «nostalgia sufletului după suprasenzual, setea farmîturii după desăvârșire», «setea după veșnicie», «etănică noastră strigare după desăvârșire» (a lui Plato). Tipetele acestora dureroase după ceva excelsior le adună mînnuchi în cartea de față, vină ele dela păgănul Plato, dela regele Oedip, al lui Eschil, dela Caterina de Genova, din «Azul de noapte» al lui Goiki, din Dante, din «Tristanul și Isolda» al lui Rich. Wagner, chiar și dela Nietzsche, ateul.

și să se simtă oare cum în familie în atelierelor sau uzinelor, unde își câștigă pâinea. Raporturile dintre patroni și salariați trebuie să fie străbătute de Duhul iubirii creștine și de spiritul libertății în dreptate și în adevăr, eliminând din societatea lor pe cei ce bagă zizanie între dănsii după cuvântul Apostolului: «O, de s'ar lepăda afară cei ce vă răsvrătesc pe voi» (Gal. 5, 12). Între factorii producției trebuie să fie conștiința desăvârșitei egalități în drepturi și datorii, care naște stima și înlătură nedreptatea. În fața unui înec inevitabil, stăpănul și sluga se consideră egali; la sfârșitul veacurilor «două vor fi măcinând la moară, — una se va lua, alta se va lăsa, — doi vor fi în pat, unul se va lua, altul se va lăsa» (Matei 24, 41), adică: mântuirea și osândă vor fi partea atât a săracilor, cât și a bogăților, după vrednicie. Pentru ce egalitatea aceasta să nu poată fi și în fața muncii, a necurmăntului potop de împlinire a datoriei?

Pe muncitor îl ducem la Isus Hristos și când îl apărăm și îngrijim familia, păzându-l-o în bunele moravuri și în sănătate deplină, — când îl dăm posibilitatea să-și jînă Dumezeica și sărbătorile, — când îl facem educația prin respectarea autorității de vîrstă și serviciu, când îl creăm un mediu moral și intelectual, în care să și petreacă partea cea mai mare a timpului liber. Cu preocupările acestea am ajuns iarăși

Firește, a cere în zilele noastre, ca omul să și îndrepte privirile spre cer și să întrebe «Ce e spiritul?», câtă vreme chiar nici un Eu-ken nu este în stare să l definească — este un lucru îndrăzneț.

Astăzi faci gheșefturi, citești gazete scandaloase, ca morală sau ca politică, învîrtești oamenii, arunci venimul corosiv cu nemiluita în rîndurile bieților muritori. Ce și mai bați capul cu sufletul omeneș? Cine se mai întreabă ce sfaturi da Biblia? Biblia, care, după F., este «un compendiu al igienei nervilor».

Citind pe Plato cîșe la lumină adevărul, că omul, care merge pe-asemena cale (urmând luminii interne) și refuză armele de apărare ale luptei animalice, pentru a trăi numai în duh, ajunge într-o desăvârșită izolare și și atrage disprețul și batjocura mediului uman în care trăiește» (58). Brutal spus: se alege cu capul spart.

Și — totuși — strigă F. conștiinței omenești: *nu este altă cale de scăpare*, căci altfel vine «poate altă prăbușire», o prăbușire grozavă a omeniului bolnave. «Misereor supra turbam» strigă și el. (Mi-e milă de mulțime, de norod)

Dragostea să fie «supremul isvor al tuturor energilor din lume» (72, 233), mila, bună-tatea să conducă acțiunile noastre, chiar și economice și politice!

Mare vorbă!

Ceeace cere congresul dela Stockholm, «Uniunea mondială a femeilor» (Geneve), «tratatul dela Locarno Londra» — pretinde F. cu argumente luate dintr'un arsenal atât de nerăboinic și atât de salutar: folosiți ca chiag al acțiunilor noastre iubirea, de oameni, de clase sociale, de religii. Fiți conciliați, căutați să pricepeți mentalitatea părții potrivnice, îngrjiți vă de o colaborare, fiindcă intransigența este *criminală* în zilele noastre.

De aceea chiar și în pesimismul lui Schopenhauer găsește ceva pentru creștinism. Recomandă tineretului lectură unor cărți scrise de acest pesimist morocănos, ca o baie de întemărare, ca cu atât mai bine să se cristalizeze principiile sănătoase ale unui cetățean al lumii, ideal.

În Nietzsche, al cărui spirit — de sigur — a stricat mult generațiilor recente, în întreaga Europa (devalorator de valori e criticat, pe drept cuvînt, de Bourget, Faguet, Iodi, Paulsen, Tolstoi, Lynken și mulți alții), în Nietzsche vede F. un «martir al concepției moderne despre viață» și deplînge «marra criză a sufletului», găsind «chiar și în cel mai credincios al vremii noastre... un element nietzscheanesc» (191).

Ce minunată apologie a curăției sufletești ne este dat să citim în paginile dedicare Viergurei Marii! Ce pagini minunate, în cari vorbește de «biăstul banului», de care suferim cu toții!

la așezămintele caselor de citire, bibliotecilor parohiale sau publice, și la presă.

Voi spune câteva cuvinte doar despre gazetăria, care ar trebui să se facă în regiunile cu muncitorime industrială numeroasă. Asist și am luat și parte la redactarea unor ziare și în Valea Jiului, și pot să mărturisesc că, în general, nu sînt mulțumit cu felul cum ele sînt făcute, nu numai eu, dar nici marele public, care de altfel nu prea le citește. Ceeace lipsește presei noastre, și în Capitală, dar mai mult celei din provincie, este duhul creștinesc, preocuparea de chestiunile locale în lumina intereselor mari, generale, și apoi proporția justă, după reala însemnătate, între evenimentele regiunii ale Țării și ale lumii. — Doar «Lumina Satelor» și «Libertatea» fac excepție, dar și acestea sînt făcute mai mult pentru plugari, decât pentru păturile uvriere. Și, Doamne, cum ar citi muncitorimea de cu drag, alături de ele, și un ziar care să îmbrățișeze cu căldură și cu înțelegere problemele ei specifice. În desorientarea morală de azi și, mai ales, în sărăcia ce pare iremediabilă, nu prea vîd cine și când ni l ar putea da.

Va trebui să se organizeze mai întai fondul de rezistență economică al clasei muncitoare, pentru a scăpa din gh'arele pauperismului. Economile mărunte ale lucrătorilor trebuie să se reunească în capitaluri, care să dea ființă unor

...«puternicele instincte primare economice» ale omului nu zămislesc decât exploatare, corupție și jaf, câtă vreme castitatea sufletului față de materie nu este întărită și lăcută prin cele mai sublimе idei și idealuri». (258) Răjunea noastră economică are nevoie de religie, «pentru a nu se îneca în duhul pămăntesc». «Numai aceasta ar însemna învingerea capitalismului». (159)

Într'un pasagiu caracteristic, acesta despre politică. «Un bărbat politic, de pildă, care în contact cu adversarii săi își reneagă convingerea creștină și puerce după impulsurile luptei animalice pentru existență, este, în general, în s'are înrudită cu cea a unui neurastenic, ba mai mult, el își pregătește neurastenia, pentru că se obișnuiește să evite a și angaja viața personală în viața volitională».

Discursuri către surzi? Amar ar plăti omenirea întreagă neascultarea acestei rețete scrise de un pedagog, de un psiholog, de un sociolog, de un «om» în cea mai nobilă concepție a cuvântului.

Din puținele citate de până acum și din unele indicații a ideilor fundamentale din cartea aceasta — își va fi format cetitorul convingerea că volumul acesta este o medicină sufletească. Astfel de cărți să fie discutate la noi! De astfel de cărți să ne încălzim! Cu astfel de argumente să lucrăm în viața publică, pentru că să purifi căm atmosfera!

Di Colan a săvârșit o faptă bună, traducând corect, conștiințos volumul I. Așteptăm pentru viitorul apropiat al II-lea volum. Nutre mînt sufleteș, care pregătește o viață mai omenească pe această biată scoară de pămănt, locuită de efemeride...
Dr. H. P. Predescu.

În apărarea intereselor obștești ale țării

Despre adunarea sibiiană dela 29 Noemvrie 1925, în vederea viitoarelor alegeri comunale și județene, ziarul brașoven *Carpați* (din 12 Dec.) declară, între a tele următoare:

«Mișcarea dela Sibiu trebuie primită de toți românii din Ardeal cu o mare însuflețire și ea trebuie extinsă peste tot în provincia de dincoace de Carpați, căci numai prin unirea tuturor românilor, indiferent de culoarea lor politică, într'un singur bloc românesc, care să acționeze în toate chestiunile ce privesc interesele generale ale neamului și ale țării noastre, vom reuși să scăpăm de situația intolerabilă de astăzi, ca noi, în propria noastră țară, din cauza desbînării noastre, să fim atât de slab reprezentați în conducerea județelor și comunelor noastre.

Odată formate peste tot aceste blocuri și ele stînd în fața pretențiilor, de multe ori abuzuale ale minoritarilor, noi vom putea acordă și acestora o reprezentare mai loială și mai în raport cu numărul și însemnătatea lor în reprezentanțele comunale și județene».

așezăminte creștine, atât ca materie, cât și ca Duh. Consumuri, cooperative, case de economii, bănci populare și alte instituții economice muncitorești sînt chemate să reîncreștineze viața materială a epocii noastre în clasa ei cea mai numeroasă, prin funcțiunile și prin scopurile pe care ele le-ar urmări. Până când nu se va sula și în materia aceasta, în produsul muncii masei, Duhul de viață creștină dătător, nu vom putea să trăim sufletește cu adevărat. «Ceeace preocupăște grăul, blestemat este» (Prov. 11, 26), zice Scriptura, osândind specula fără de lege, înfometarea mulțimilor lor și îngrădirea lor morală și materială prin sărăcirea calculată cu șireată lăcomie. Organizarea, care va duce la ușurarea și la independența materială masei și, prin desrobirea aceasta, la lumina cunoștinței, este și ea un drum spre Hristos, care a zis: «Milă mi este de popor» (Marcu 8, 2).

Sentimentul acesta — al milei — trebuie să ne cuprindă, să ne stăpânească pe toți, când ne gîndim la viața religioasă-morală a minierilor și la elementele, care trebuie a o face să existe. Toate componentele acestei vieți trebuie să treacă prin lentila milei, a iubirii, a dorinței de mîntuire, «că doar cîndva le va da lor Dumezeu cîntință spre cunoștința adevărului, și vor scăpa din cursa diavolului, care i a prins spre a lui voie» (II Tim. 2, 26).

INFORMAȚIUNI

Ziua Nașterii Domnului nostru Isus Hristos să fie prilej pentru toți d'a se întoarce cu credință către Mântuitorul sufletelor și de a trăi și a lucra după învățăturile Celui care propovăduiește pace și bună învoire între oameni și popoare.

Hristos se naște: Măriți-L!

Apel. Asociațiunea culturală din Sibiu, în vederea sărbătorilor de Crăciun și Anul nou face călduros apel către obștea românească, obișnuită a face dăruiri, să aleagă și să cumpere cărți pline de sănătate din literatura națională sau să aboneze reviste și foi de seamă, — în loc de dăruiri prea trecătoare sau adese chiar nefolositoare. Mai multă merinde sufletească!

Banca „Apărarea națională“. În București se pun bazele Băncii Apărării naționale, cu un caracter național și creștin. Prospecte de emisiune se pot vedea la toate băncile membre ale Solidarității din Ardeal, precum și la Banca națională și sucursalele sale. Tot acolo se pot face subscrierii. Capitalul societății se înființează cu 20 milioane lei, împărțit în acții nominative de câte 200 lei fiecare. Subscrierile se fac până la 31 Ianuar 1926. Societatea va da credite ieftine și numai la români creștini; va iniția și va contribui la înființarea de cooperative agricole, va iniția și va contribui la înființarea de case naționale și biblioteci populare; va îndruma și iniția fondarea de ateliere, fabrici și întreprinderi industriale și comerciale, cu ajutorul meseriașilor și comercianților români creștini, acordând credite ieftine; va iniția și va ajuta căminuri studențești și căminuri de ucenici; va face cea mai largă propagandă prin conferințe și prin scris, susținând și sprijinind din beneficii publicații și foi economice, culturale și sociale și va sprijini instituții de binefacere și culturale, cu caracter național-creștin.

Carnetele funcționarilor. Consiliul de miniștri a prelungit valabilitatea carnetelor funcționarilor publici de a călători pe căile ferate cu o reducere de 50% până la 1 April 1926.

Întreruperea călătoriei. Direcțiunea generală a căilor ferate aduce la cunoștința publicului, că scăparea trenului și întreruperea călătoriei a fost fixată la maximum 24 ore; astfel, pasagerul care scapă trenul sau întrerupe călătoria, va putea pleca la destinație cu primul tren de aceeași categorie din acea zi, sau cu ultimul tren din ziua următoare. În orice caz, bilețul va fi prezentat stației pentru viză la trenul cu care călătorul urmează să continue călătoria.

Conștiința și credința morală a muncitorilor de azi sânt oglinzi, în care adevărul se reflectează desfigurat, pocit, ear din aplicarea concepției lor asupra vieții rezultă fapte prea puțin religioase și creștinești.

Noi trebuie «să învățăm pe tot omul întru toată înțelepciunea, — ca să punem de față pe tot omul desăvârșit întru Hristos Isus» (Colos. 1, 28). În educația aceasta, în corectura pe care e necesar s'o aducem vieții morale religioase a maselor, procedura ni-o arată Apostolul Petru (1, 2), când spune: «Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire». Ca unor bolnavi, cari mănâncă legume (Rom. 14, 2), să i dăm hrană sufletească pe care o poate mistui mentalitatea ce «schimonosește cuvântul lui Dumnezeu» (II Cor. 2, 17), fiind seamă de toate împrejurările vremii și ale locului, unde învățăm, având, cu un cuvânt, tactică bine hotărâtă. Iar «când am isprăvit toate cele poruncite nouă, să zicem: slugi nebrebnice sântem, ce eram dator să facem, am făcut» (Luc. 17, 10), pentru ca și din purtarea noastră să aibă ce învăța păstoriții noștri, «făcându-ne lor pildă» (I Tim. 4, 12).

Închei parafrazând una dintre imcomparabilele figuri ale sfântului Ioan Hrisostom, transpunând asemănarea în lumea nematerială. Su-

împotriva amestecului străin. Adunarea generală extraordinară a Sindicatului zărieștilor din București, în ședința dela 14 I. c., a votat o moțiune, în care protestează cu energie în contra amestecului străin în treburile noastre interne. Adunarea generală extraordinară. În același timp, considerând incompatibilă situația de membru în Sindicat a dlui C. Costa Foru, cu aceea de impresar al tuturor acestor defăimători și țării și agenți ai intereselor vrășmașe și de autor al broșurii calomnioase la adresa țării, hotărăște excluderea sa din Sindicatul zărieștilor din București.

Suferințele Moșilor. O delegație alcătuită din locuitorii ai Mușilor apăsări a fost zilele acestea în capitală, pentru a se plânde din cauză unor năăsturi în chestiunea expropriării de păduri. Moșii, cum vestesc ziarele, s'au prezentat Suveranului și i-au înmănat un memoriu despre necazurile îndurate în timpul mai nou. Cercul studențesc creștin din București a făcut apel la parlament și guvern, spre a lua urgente măsuri, ca moșii, nedreptățiți pe vremuri, să nu mai rămână în miserie.

Teatru. Reuniunea femeilor române, reînființată de curând, din Codlea, aranjază a treia zi de Crăciun, o producțiune teatrală, ai cărei venit e destinat pentru sporirea fondului său.

Alegere de preot. În locul răposatului paroh Ion Holgera, din comuna Măgărei, prof. Agniet, a fost ales. În 11 Decembrie a. c., cu unanimitate de voturi, absolvenții de teologie V. Năstae, ca viitor paroh al acestei comune.

Scurpire. Cu începerea anului nou se vor urcă prețurile la tren, poștă, telegraf și regie. Scrisoarea simplă va fi francată cu 3 lei, recomandată 6 lei, taxa de cuvânt la telegrame 1 leu... Când crește scumpetea la poștă, la tren și la tutun, de sine înțeles că va crește și la alimente și îmbrăcăminte.

Bilete de bancă retrase din circulație sânt cele de 100 lei imprimate în 1917—1918. În vremea războiului cu ocazia evacuării sediului băncii naționale în Moldova. Preschimbarea acestor bilete se face, la Banca națională și sucursalele sale, până la 1 Iunie 1926.

Cât se bea în Rusia. La Moscova se debitează zilnic 20,000 de butelii de vodcă. Aceasta înseamnă, în medie, o butelie pentru fiecare individ. Numărul arestațiilor zilnice pentru caz de beție variază între 70 și 100. Cea mai mare parte a arestațiilor se operează printre muncitori.

Asigurarea bătrânețelor... În Elveția s'a votat un articol de lege prin care se prevede o asigurare asupra bătrâneții. Camerele federale vor trebui acum să elaboreze legea de aplicare și să găsească resurse din impozitele asupra tutunului și alcoolului.

Despre locurile sfinte. Ziarnul Beiușul comunică despre o conferință din Beiuș următoarele: În urma unei invitări, I. P. C. S. pâr. Dr. A. Magier a făcut Mări, 8 Decembrie, câteva comunicări însoțite de proiecțiuni asupra locurilor sfinte, pe care le a cercetat cu ocazia pelerinajului la acele locuri, organizat de I. P. S. Sa mitropolitul Ardealului Nicolae. Au fost câteva momente, de care numai rar ni se oferă ocaziune să ne bucurăm. Comunicările pâr. Dr. Magier ni-au dat tot ce se cere unui bun creștin, ca să știe despre aceste locuri de însemnătate deosebită în istoria acestei credințe. Ne-a făcut să simțim în sufletul nostru toată măreția acestor bogășii ale Orientului și toată pietatea ce se cuvine acestor simboluri ale unor vremi frumoase din viața creștinismului.

STIRI LOCALE

Conferință. În 13 Decembrie a ținut dl prof. univ., conducătorul Institutului social român din București, D. Gasz, o frumoasă conferință despre «Naționalitate și Societatea națională» în fața unui numeros public, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. — În locul dlui Al. Tzigara Samurcaș, reținut la congresul de geografie, a vorbit Duminec, în 20 Dec., în aceeași sală a prefecturii, și în cadrele conferințelor aranjate de desp. Sibiu al Asociației și secția Sibiu a «Asoc. prof. sec.», dl avocat Tudor Popescu din București, despre «Însemnătatea patriarhiei din punct de vedere național». Conferințele au fost mult aplaudate, fiind pline de idei, redată într-o aleasă formă.

Dela Asociațiune. Înmulțindu-se colecțiile bibliotecii «Asociațiunii» în «Muzeul» din Sibiu, sala de lectură s'a prefăcut într'un apartament al bibliotecii centrale, ear în partea dreaptă a «Muzeului» s'au amenajat două săli ca săli de lectură, pentru cărți și pentru reviste și ziare. Orez de lectură sânt de aici înainte: a. m. dela 9 la 1 și d. amezai dela 4 la o, iar, în special, pentru ziare și reviste, până la ora 7 seara. Schimbările acestea s'au putut duce în îndeplinire mulțumită sprijinului acordat de membrul onorari «Astrei», dl ministru al cultelor și artelei Alexandru Lăpădatu, în sa'a pentru ziare și reviste se pot citi toate publicațiile din România, pe lângă unele publicații de seamă: franceze, germane și engleze.

Pomul de Crăciun. Aranjarea Pomului de Crăciun și împărțirea darurilor elevilor orfani și săraci dela școala primară de stat Nr. 1 din Sibiu s'a îndeplinit Luni în 21 Dec. a. c., ora 4 d. a. în sala prefecturii județului. Cu această ocaziune s'a dat și o mică serbare școlară cu elevii școalei, la care au luat parte părinții, binevoitorii și sprijinitorii școalei.

Membri noi la «Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu» s'au în-

fietul muncitorimii este o icoană de cel mai curat aur, pe care greutatea vieții și vicleșugul satanei, propovăduitor de învățături ducătoare la rățăcire, o au știrbit. Entuziasmul și competența noastră pastorală trebuie să fie cuptorul de foc, în care icoana aceasta să se toarne din nou, — mai strălucitoare și mai potrivită de a reflecta chipul fără pată al Mântuitorului nostru Isus Hristos, decât chiar în aspectul ei original.

Petroșeni, 25 Octomvrie 1925.

La Crăciun

— Colinde vechi și totași nouă —

I.

Trei păstori se întâlniră

Raza soarelui,

Floarea soarelui,

Și așa se sfătuiră,

Raza soarelui,

Floarea soarelui:

Haideți, fraților, să mergem,

Floricele să culegem,

Ca să facem o cunună,

S'o împletim cu vole bundă

Să o ducem lui Hristos,

Să ne fie de folos.

II.

Mătre 'ntre cele înalte,

Toate stelele să salte,

Salte cerul și pământul,

Să laude tot pământul:

Intru cel de sus mărire

La oamnt bună voie,

Pe pământ să fie pace

Cu minunea ce se face!

Toți să-l laudăm, cântându-l,

Și preabinecuvântându-l

Pe calea ce ne arată

Luminea cea ne'nserată;

Că s'a născut mări sfântă

Sămânța cea răsarită

Din a dăhului sfânt roșu

Mult folositoare nouă,

Din brada cea nearată

Din Maria Preacurată,

Ce este Isus Hristos,

Domnul lumii de folos.

III.

Trei crai dela răsarit

Spre stea au călătorit

Și au mers, cum cițim,

Până la Ierusalim.

Acolo cum au ajuns,

Stea n' n' nor îi s'a ascuns,

Și li-a fost a se pîmbă

scris: a) *fondatori*: Laurențiu Nemeș, măestru pantofar și Iosif Reti, măestru zidar, cu taxa de câte 200 Lei; b) *pe viață*: Stefan Dochijă, comerciant, America, Ioan Șerban, culegător tipograf, Ioan Canciu, măestru rotar, Augustin Roman, calfă în teracotă și Simion Lupas, măestru croitor, cu taxa de câte 100 Lei. *Comitetul*.

Expoziția pictorului H. Hermann se poate vizita, în sa-a mare a liceului evanghelic, zilnic între ora 10 și 4, până în 3 ianuar 1926. Intrarea 15 Lei, pentru școlari 5 Lei.

Publicațiune. Autoritatea industrială I a orașului municipal Sibiu aduce la cunoștință, că alegerea oamenilor de încredere ai autorității industriale, și anume 20 oameni de încredere pentru teritoriul orașului Sibiu, și 20 oameni de încredere pentru teritoriul plasei Sibiu, se va face Miercuri, în 30 Dec. a. c., înainte de amiază la ora 9 în sala primăriei, strada Mitropoliei Nr. 2. Drept de vot au toți comercianții și meseriașii independenți din loc.

Stăpîrea lupilor. Dela primăria orașului Sibiu: În baza permisului ministerului de agricultură și al domeniilor, Societatea de vânătoare din Gușterița va pune în terenul de vânat otravă pentru stăpîrea lupilor. Oamenii cari vor găsi eventual cadavrele animalelor, trebuie să le lase la loc și să facă despre aceasta raport la primărie.

Teatru german are și de astădată un repertoriu variat și interesant. Reprezentațiile sînt pregătite cu mare îngrijire, iar artiștii, dame și domni, sînt seară de seară călduros aplaudați. Marți în 22 Dec. se va juca tragicomedia în 3 acte: Cine plînge după Ickenak?, iar Miercuri tragedia lui Schiller: Cabală și iubire.

Tîrg. În orașul municipal Sibiu tîrgul de iarnă se va ține în modul următor: Tîrg de vite în 7-8 ianuar 1926. Tîrg de oi 9-10 ianuar 1926. Tîrg de mărfă în 11 ian. 1926.

Primăria.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Anale. Au apărut analele asociației «Andrei Șaguna» a clerului mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș, și anume: *actele congresului al cincilea, misionar, al asociației clerului «Andrei Șaguna»* ținut în Oradea-mare în zilele de 13 și 14 Noemvrie 1924 publicat de: Biroul asociației clerului. — Preț 20 Lei.

Poșta redacției

Domn. I. St., stud. univ. în Cl. Mai Înceercați. Poate să izbutești.

*Și prin oraș a 'ntrebă:
Unde s'a născut, zicând,
Un croi mare de curînd?
— Eară Irod împărat
Auzînd s'a supărat...*

IV.

*O, ce veste minunată
În Vîlțalm ni s'arată:
C'a născut prunc
Din Duhul sfînt
Fecioara Precurată.
Mergînd Iosif cu Maria
În Vîlțalm a se scrie,
Într'un sălaș,
Lîngă oraș,
A născut pe Hristos;
Pe Fiul cel din vece,
Ca să-l nască,
Și să-l crească,
Să ne mîntuească.
Păstorii vîzînd o zare,
Din cer o lumină mare,
Frumos cântau,
Îngerii răspundeau,
Și cu toți se bucurau.*

Nr. 569/1925.

(147) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a III-a, de clasa primă, din Sebeșul săsesc, în urma ordinului Ven. Consistor arhidiecezan din 24 Noemvrie a. c. Nr. 9088, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sînt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat. Sesi. parohială 22 iug.

Concurenții au să-și înainteze cererile, înscrise conform normelor în vigoare, în termenul statorit, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere, cu observarea dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvînta.

Se beș, 28 Noemvrie 1925.

Oficiu protopopesc al Sebeșului:

Sergiu Medeanu,
protopop.

Nr. 303-1925.

(141) 3-3

Concurs repetit

În sensul ordinului Preaven. Consistor Nr. 5635/1925 și al concluziunii comitetului parohial dto 20 Noemvrie 1925, se publică concurs nou pentru întregirea reînființării parohiei de cl. I Oderhelu, protopresbiteratul Sighișoara, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

I. Cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

II. 20 iug. porțiune canonică promisă de comisiunea reformei agrare, dintre cari unul e destinat pentru edificarea bisericii, a casei parohiale și a casei culturale.

III. Stola uzată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal, avînd a se prezenta în vreo Duminică sau sîmbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul și a celebra și cânta.

Sighișoara, în 22 Noemvrie 1925.

Oficiu protopopesc ort. rom. al Sighișoarei în înțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Munteanu,
adm. prot.

Vechea revistă ilustrată

„Cosinzeana“

Intemeiată în anul 1911 de

Sebastian Bornemisa.

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și avînd colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă. Adresa:

(146) Cluj, Piața Cuza Vodă 16. 3-6

Prăvălie românească

de manufactură

VASILIE HOZA

Sibiu. Piața Huet 6, Sibiu

Filiata:

Blaj, Piața Inocențiu Cloan 12, Blaj.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia ca: Zefire, Delenuri, Sălmuri, Șifone, Basmale, etc., precum și odăjii bisericicești: Vestimente și Prapori, din cele mai bune stofe elvețiene, apoi Potire, Jădele de Cruce de mână și Cruce de prapori cu prețuri convenabile.

Serviciu ireproșabil!

NB. Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până ce nu se va convinge de prețurile mele.

Cu toată stima:

(145) 2-3 Vasilie Hoză.

La Bibliotecă Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoș. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Preț 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceați, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Preț 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

Tribunalul Sibiu

Extras

după registrul pentru Fundațiunile recunoscute persoane juridice

Nr. de ordine	Titlul sau denumirea persoanei juridice	Obiectul și scopul	Sediul și sucursalele	Data constituirii			Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică	Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație	Observațiuni
				Anul	Luna	Ziua			
7	Fundațiunea Dr. Augustin Dumitrescu de Șard	Ajutoare familiale și conferire la burse pentru tinerii români de confesiune ortodoxă, cari studiază universități, școli înalte, medii precum și industria etc.	Sibiu	1925	ianuarie	1	Sentința Tribunalului Sibiu în Nr. din 16 Oct. 1925	I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Balan, Președinte, Sibiu Dr. Iosif Tr. Bădescu, Episcop, membru, Caransebeș Roman Ciorogariu, Episcop, membru, Oradea-Mare Nicolae Ivan, Episcop, membru, Cluj Avram Berlogia, judecător, membru, Caransebeș Dr. Nicolae Poinar, avocat, membru, Aleșd Anton Mocioni, proprietar, membru, București Dr. Constantin Popasu, medic, membru, Caransebeș Ioan Lăpedatu, deputat, membru, Sibiu Dr. Nicolae Zigre, avocat, membru, Oradea-Mare Vasile Goldis, preș. Asociației, membru, Arad Dr. Silviu Dragomir, profesor universitar, membru, Cluj Dr. Felix Dumitrescu, judecător, membru, Alba-Iulia	Nr. Dos. 1877/1915

Grefa Tribunalului Sibiu
Prezentul extras se certifică de noi
Grefier: G. Constantinescu.

(148) 1-1